

ת"פ 39297/02 - מדינת ישראל נגד טל ערגי

בית משפט השלום ברוחובות
ת"פ 18-02-39297 מדינת ישראל נ' ערגי(עוצר)

בפני: בעвин:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל	טל ערגי (עוצר) הובא על ידי שב"ס עו"י ב"כ עוזר איתי רוזין
	המאשימה נגד הנאשם	עו"י ב"כ עוזר מרון ישראלי טל ערגי (עוצר) הובא על ידי שב"ס עו"י ב"כ עוזר איתי רוזין

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 7.5.18, הורשע הנאשם לפני הודהתו בעובדות כתוב האישום המתווך, בעבירות כדרמן:

- באישום הראשון - בעבירה של התפרצויות למקום מגוריים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובUBEIRA של גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין;
- באישום השני - בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפיקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973; בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; ובUBEIRA של החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

לפי כתוב האישום המתווך, בבוקר יום 13.2.18, התפרץ הנאשם לדירת המתוונת ברוחובות בכרכ שפתח את דלת המרפשת שהיתה נعلاה ונכנס דרך לבית. הנאשם נכנס לחדר השינה ונטל ממנו תכשיטים ושקית עם מטבעות שהיו במגירת השידה. משהגיעה המתוונת לדירה והבחינה כי היא נפרצת, קראה לאחר, והנ帀 עזב מיד את המקום ברכב. זמן קצר לאחר מכן, אותר הנאשם ברכב בעודו מחזיק בסם קוקאין במשקל 0.6945 גרם נתו, וכן בסכין ובمبرגים מהווים כלי פריצה.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, למעט ההסכמה כי הנאשם יפיצה את המתוונת,גב' שפירה קלמן, בסכום של 500 ל"נ.

טענות הצדדים

3. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של אדם, בטחונו ופרטיו. כן נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור מפני גע העסמים ומפני עבירות הנלוות לשימוש בסמים. עוד נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור

ובטחונו מפני הסכנה שבתופעת הסכינאות.

- .4. לטענה, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים.
- .5. עוד טענה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון נע בין מסר לתקופה של 12 חודשים ובין מסר לתקופה של 24 חודשים, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השני נע בין מסר לתקופה של 6 חודשים ובין מסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלוית.
- .6. באת כוח התביעה הוסיףה וצינה את הנسبות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם היה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; לחובתו 13 הרשותות קודמות, בגין עבירות רכוש, אלימות, הפרת הוראה חוקית, ועוד. בגין הרשעותיו אף הוטלו על הנאשם מאסרים לתקופות ממושכות, אולם הוא שב לבצע עבירות. הנאשם גם לא נרתם להליך טיפול כלשהו.
- .7. עוד הוסיףה באת כוח התביעה כי לחובתו של הנאשם שני מאסרים על תנאי לתקופה של 4 חודשים ולתקופה של 8 חודשים, וזאת מת"פ 12-01-10248.
- .8. מכאן עטרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף העליון והוא כולל מסר לתקופה של 26 חודשים, הפעלה במצטבר של המאסרים על תנאי, כך שסק הכל יוטל על הנאשם עונש של מסר לתקופה של 36 חודשים, מסר על תנאי, קנס ופיצויים, הן למחלונת שבכתב האישום והן למחלונת הנוסףת, כמפורט בהסדר הטיעון.
- .9. לטענת בא כוח הנאשם יש לקחת בחשבון בקביעת נסיבות ביצוע העבירות, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע התמכרוותו לסמים. לטענותו, לאור הרכוש שנגנבו, מדובר בהתרצות ברף נמוך.
- .10. עוד טען, כי לפי מדיניות הענישה, ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם בעבירות התרצות וגניבה, אף בחומרה גדולה יותר, מתחילה ממשר בדרך של עבודות שירות.
- .11. עוד הוסיף וטען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנسبות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם היה במיוחס לו, שיתף פעולה באופן מלא וחסך העדתם של עדים; הנאשם נרתם להליך שיקומי מרשים במהלך שנת 2012, אולם בהמשך נשלח למסר ונקלע שוב למעגל הסמים. בעיצומו של הליך שיקומי נוסף, נקלע לתאונת דרכים, טופל במשיכי כאבים, ושוב התמכר לסמים.
- .12. מכאן עטר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלוקת התחthon של המתחם.
- .13. עוד הוסיף בא כוח הנאשם, כי לא ניתן להפעיל התנאי לתקופה של 8 חודשים. לטענותו, יש למנות תקופת התנאי ממועד גזר הדין, ומכאן כי תקופת התנאי הסתיימה בעת ביצוע העבירות.
- .14. בדברו האחרון מסר הנאשם כי נטל חלק בהליך שיקום ונגמר מסמים, אולם לאור תאונה בעבר, חזר לעשות שימוש בסמים. עוד ציין, כי הוא נטל חלק בהליך שיקומי במסגרת שירות בתיה הסורה.
- .15. שני האישומים עניינים במסכת עובדתית אחת שאירעה ברכף בלילה אחד, ומכאן, לאור מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש אחד בין מכלול העבירות שבשני האישומים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

- .15. שני האישומים עניינים במסכת עובדתית אחת שאירעה ברכף בלילה אחד, ומכאן, לאור מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש אחד בין מכלול העבירות שבשני האישומים.

16. כתוצאה מביצוע של עבירות התפרצויות, גניבת הרכוש והחזקת כל' פריצה, בגין הורשע הנאשם, נגעו הערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלום וביטחונם הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ושלות נפשו. התפרצויות לבתו של אדם יש בה כדי לגרום לצד הנזקים הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגיעה בביטחון האישי ובפרטיהם של דרי הבית (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אוזנה** (31.12.08); בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)). המדובר בפגיעה בערכים החברתיים ברף ביןני, לאור הכנסה לבית המתלונים וגניבת רכוש ממנו, וזאת למרות שרכוש שנגנבו אינו בעל ערך רב.
- כתוצאה מביצוע העבירות של החזקת סכין והחזקת סמים, בגין הורשע הנאשם, נגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור מפני הסמים ומפני עבירות הנלוות לשימוש בסמים, והגנה על שלום הציבור ובתחומו מפני הסכנה השימוש בסכין. הפגיעה בערכים החברתיים, בהקשר זה, היא ביןנית, לאור כמות הסמים שאינה גדולה והחזקת הסcin.
17. התביעה טענה למתחם עונש שענינו בעבירה של התפרצויות לבית גניבה המקורי בעונש של מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16); רע"פ 14/14 7329/14 **אדLER נ' מדינת ישראל** (4.11.14); עפ"ג (ת"א) 16856-06-15 **וילקוב נ' מדינת ישראל** (12.10.15); לעומת זאת, בא כוח הנאשם טען למתחם עונש בעבירות הנזכרות המקורי במאסר בדרך של עבודות שירות, וכי אין לקבוע מתחם מקובל לאוthon עבירות (ראו, למשל: רע"פ 638/18 **גולן נ' מדינת ישראל** (1.5.18); ע"פ 370/14 **סלפיטי נ' מדינת ישראל** (25.8.14); ע"פ 370/14 **תנשה נ' מדינת ישראל** (1.5.14); ת"פ (מרכז) 23346-03-14 **מדינת ישראל נ' פרחמנקו** (1.1.15)).
18. מעת שבית המשפט העליון אישר מתחמי ענישה המקוריים במאסר בדרך של עבודות שירות, בנסיבות הדומות לעניינו - אף חמורות יותר - הרי שפסקה זו היא חלק מהמתחם שיש לקבוע ביחס לאיור אחד הכלול בעבירות של התפרצויות וגניבה ברף ביןוני.
19. עם זאת, במקרה דנן, בנוסף לעבירות של התפרצויות וגניבה הורשע הנאשם גם בעבירות של החזקת סם מסווג קוקאין לצריכה עצמית והחזקת סcin. מכאן, כי יש להתאים המתחם למכלול העבירות הרלוונטי. על מדיניות הענישה הרלוונטית למכלול העבירות, ניתן ללמידה מהפסקה של להלן:
- עפ"ג (ב"ש) 16-06-16 **מטקה נ' מדינת ישראל** (7.9.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאותו, בעבירות של התפרצויות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית, זאת לאחר שההתפרץ בבית המתלון, נטל ממנו טאבלט, מחשב נייד וכסף מזומן, והחזקק סם מסוכן מסווג חשיש במשקל 1.3 גרם, סם מסוכן מסווג קנביס במשקל 6.5 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 5,000 ל"נ ופיצויים. בית המשפט המחויז דחה את ערעורו של הנאשם.
 - עפ"ג (מרכז) 10-11-20466 **סרג נ' מדינת ישראל** (6.6.11): בית המשפט שלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאותו, בעבירה של התפרצויות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה, והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם גנב מכונת טספורת, מברשת שניים, סכיני גילוח וטלפון נייד והחזקק סם מסווג הרואין במשקל של 1.66 גרם נטו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 18 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, אך שסר הכל הטיל עליו מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים למתלוון בסכום של 500 ל"נ. בית המשפט המחויז דחה את ערעורו של הנאשם.
 - ת"פ (קריות) 12-06-53910 **מדינת ישראל נ' טolidno** (21.12.15): בית משפט שלום הרשיע

את נאשם 3, לפי הودאותו, בעבירות של התפרצויות בצוותא חדא, ניסיון גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם התפרץ עם אחרים לבית, וניסה לגנוב מהם תכשיטים, שעוניים, מחשב נישא ומספר שטרות, והחזקק סמ מסוג חשש במשקל 0.71 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי וכן עונישה נלוית.

- ת"פ (ב"ש) 10-03-21799 **מדינת ישראל נ' ביזמות** (6.12.11): בית המשפט השלים הרשע את הנאשם, לפי הודאותו, בעבירה של התפרצויות למקום מגוריו וגניבת ארנק. באותה העת החזק הנאשם עליו סיכון יפני. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, כך שscr הכל יכול על הנאשם מאסר לתקופה של 18 חודשים ומאסר על תנאי.

20. לאור מדיניות העונישה ונסיבות ביצוע כל העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים, ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי ועונישה כלכלית, שיש בה כדי לבטא, בין היתר, את הנזקים שגרם למחלוננו.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. לקחת בחשבון את הנسبות הבאות שאינן קשורות ביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הودאותו במיחס לו ונטילת אחירות על מעשיו; הנאשם נרתם להליכי שיקום בעברו, אולם שב לעשות שימוש בשםים בעקבות תאונות דרכים וטיפול במשככי כאבים; הנאשם נרתם להליר טיפול נוסף בעת מעצרו האחרון.

לחובתו 13 הרשעות קודמות, בגין עבירות רכוש, אלימות, הפרת הוראה חוקית, ועוד. בגין הרשעותיו אף הוטלו על הנאשם מאסרים לתקופות ממושכות, אולם הוא שב לבצע עבירות.

22. לאור עברו הפלילי של הנאשם, לא ניתן להטיל עונש שהוא חלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, כעתירת בא כוחו. בה בעת, לאור הודאותו ונסיבות הగמילה הקודמים - שלא צלחו למרבה הצער - גם אין מקום להטיל עונש שהוא חלקו העליון של המתחם. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם.

23. אין מחלוקת כי יש להפעיל המאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים מת"פ 12-01-10248, אולם בין הצדדים התגלעה מחלוקת לעניין הפעלת המאסר על תנאי מגורר דין זה לתקופה של 8 חודשים. גזר הדין ניתן ביום 13.5.13. לפי גזר הדין הוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה ממושכת, מאסר על תנאי וקנס. גזר הדין לא נקבע במועד תחילת התנאי.

24. לפי סעיף 52(ג) לחוק העונשין:

תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנדון נשא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחררו מן המאסר; אולם תקופה שאסир נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב' לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

25. כאמור, בית המשפט לא נתן הוראה לעניין תחילת התנאי. לפי סעיף 52(ג) הנזכר, תקופת התנאי תחל ביום מתן גזר הדין, ואם הנדון נשא עונש מאסר, ביום שחררו מהמאסר. בעת מתן גזר הדין, הנאשם לא היה אסיר, אולם מיד עם מתן גזר הדין הפרק לאסיר. מכאן, כי הנאשם החל באותה העת לשאת עונש של

מאסר, יש למנות התנאי מיום שחררו (ראו, למשל: רע"פ 2798/06 **ועקנין נ' מדינת ישראל** (16.7.07); ע"פ 4119/05 **ארונביב נ' מדינת ישראל** (6.10.05); ע"פ 7510/00 **במנוקלר נ' מדינת ישראל** (9.5.02); ע"פ 4180/92 **מדינת ישראל נ' נעים** (21.3.94)).

לאור האמור, התנאי לתקופה של 8 חודשים היה תלוי ועומד בעת שהנאשם ביצע העבירות מושא כתוב האישום דן. לא מצאתי כל טעם שלא להפעיל גם תנאי זה. עם זאת, הואיל והנאשם הודה בתיק, התנאים יופעלו בחופף זה לזה, וולקם במצבם לעונש המוטל בתיק.

חילוט הרכב

27. באט כוח התביעה טענה, כי מתקיימים התנאים הנדרשים לחילוט הרכב, לפי סעיף 39 לפకודת סדר דין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשל"ט - 1969 (להלן - "**פקודת מעצר וחיפוש**"). לטענתה, הרכב שימש את הנאשם לביצוע העבירות והוא נמלט מהמקום ברכב.

28. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי לא מתקיימים התנאים לחילוט הרכב. לטענתו, העבירה לא נעשתה ברכב וגם לא לגבי הרכב. לטענתו, רוב העבירות מבוצעות באמצעות רכב, ואין מקום לחילט רכב בכל עבירה שבה נעשה שימוש מקרי ברכב. אין זויקה אינהרנטית לביצוע העבירה.

29. בא כוח הנושא הוסיף כי מדובר ברכב הממומן על ידי חברת מימוןisher ומשועבד לטובתה במשכון רשום שהומחאה לטובות בנק איגוד. יתרת החוב עומדת על סכום של כ-40,000 ₪, הנאשם לא שילם החוב בחודשים האחרונים ומכאן כי בדעתם למשוך את המשكون ולחילט את הרכב.

30. השילוב בין סעיפים 32 ו-39(א) לפקודת מעצר וחיפוש מלמד, כי הפעלתה של סמכות החילוט מותנית בקיומם של תנאים מצטברים: בחפש שנטפס בזעה עבירה או עומדים לבצע עבירה; בעל החפש הורשע בדיון והרשעתו מתיחסת למעשה שנעשה בחפש או לגביון; דין של החילוט قدין עונש (ראו: ע"פ 623/78 סורני נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 523 (25.6.79); ע"פ 4148/92 **מועד נ' מדינת ישראל** (22.9.94)).

31. בהחלטה אם לחילט חפש, לפי סעיף 39(א) לפקודת מעצר וחיפוש, יש לאזן בין האינטרסים הציבוריים שבמניעת ביצוע עבירות באמצעות חפציהם המאפשרים את ביצוען, ובין זכות הקניין, המוגנת כiom בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464 (22.5.00)).

32. עוד יש לקחת בחשבון, את "mahotah ועוצמתה של הזיקה בין החפש לבין העבירה וחומרתה של העבירה ... באיזה מידה שימוש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו" (ראו גם: ע"פ 1000/15 **אלחווה נ' מדינת ישראל** (15.3.7.15); ע"פ 2963/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.2.14)).

33. בעל משكون הוא בעל זכות קניינית בנכס, ולפיכך אין החילוט פוגע בזכותו (ראו ע"פ 93/1982 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ח(3) 238 (1994)).

34. לאחר שאיימת בין האינטרסים העומדים על הקף, הגעתו למסקנה כי אין מקום לחילוט הרכב. בין הרכב ובין ביצוע העבירות אין קשר אינהרנטי והרכב שימוש אך באופן מקרי לביצוע העבירות. יתר על כן, מדובר ברכב בערך לא גבוה המשועבד לחברה מימון, וממילא יתכן ולא תישאר יתרה כלשהי לאחר מימוש השיעבוד. יתר על כן, חילוט הרכב בנסיבות אלו יש בה פגיעה בלתי מידתית בזכותו של הנאשם לקניין, לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וכן זכויותו של בעל המשكون.

35. הגעת, אפוא, למסקנה כי במקרה הנדון, ובנסיבות הספציפיות של המקרה, גוברת זכות הקניין של

הנאשם על האינטראס הציבורי שבחייבות.

.36. הבקשה לחייבת הרכב - נדחת.

סוף דבר

.37. **לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

.א. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים בגין הרשעתו בתיק זה, בנייכוי ימי מעצרו מיום

;14.2.18

.ב. יופעלו המאסרים על תנאי מת"פ 12-01-10248, לתקופה של 8 חודשים ולתקופה של 4 חודשים, בחופף זה לזה, וחלקים במתכבר למאסר המוטל בתיק דן, כך שאר הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, בנייכוי ימי מעצרו מיום 14.2.18;

.ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, וה坦אי הוא שלא יעבור כל עבירות רכוש מסווג פשע לפי חוק העונשין, במשך 3 שנים מיום שחרורו;

.ד. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, וה坦אי הוא שלא יעבור כל עבירות רכוש מסווג עונן לפי חוק העונשין, במשך 3 שנים מיום שחרורו;

.ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, וה坦אי הוא שלא יעבור כל עבירות סמיים או עבירה של החזקת סכין, במשך 3 שנים מיום שחרורו;

.ו. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורה. את הקנס ישלם הנאשם ב-5 תשלום שווים החל מיום 1.8.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

.ז. הנאשם ישלם למתלוונת, עדת תביעה 2 פיצויים בסכום של 2,000 ₪ וכן לגב' שפהה קלמן, פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים לכל אחת מהעדות ישלם ב-2 תשלום שווים, הראשון ביום 1.8.18 והשני ביום 1.9.18.

ניתן בזאת צו להשמדת סמיים וכלי פריצה.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד تموز תשע"ח, 27 יוני 2018, במעמד הצדדים.